

ket korábban csak egymás közt, suttogva mertek hangoztatni. A szélső-jobboldali sajtó készséggel közölte sanda célozgatásait, melyek szerint a náciktól megnyomorított magyar zsidóság felettébb destruktív szerepet töltött volna be a háború utáni kommunista korszakban. Egy jellemző megnyilatkozás szerint a zsidók az orosz fegyverek segítségével kerültek hatalomra, és a kommunista korszakban mindvégig „szent bosszúhadjáratot” folytattak a magyarok ellen, megtorlásul saját, korábbi szenvedésükért: „a zsidótörvényekért, a gyakorta felhánytorgatott »Holocaustért«, amely fizikai elpusztításukra irányult, és 200 000 magyar zsidó deportálásáért”. A deportációs számadat eltorzítása⁴⁷ együtt jár tehát a váddal, hogy zsidók tehetnek az ország balsorsáról, és hogy bosszúszomjukban az utolsó több mint negyven év során valóságos lelki-szellemi hadjáratot folytattak a magyarság ellen.⁴⁸ A Holocaust megkérdőjelezése vagy leki-csinylése oly módon is folyt, hogy kinyomtatták Nyugaton élő történelemhamisítók írásait.⁴⁹

Egy másik, ugyancsak tipikus újságcikk egyszerre létesített kapcsolatot a zsidók és a bolsevizmus, illetve az antikommunizmus és az antiszemitizmus között annak az állítólagos végveszélynek a tükrében, amelyet a zsidó internacionalizmus, kozmopolitizmus és liberalizmus jelentene a magyar állam és nemzet integritása számára. A vitairat izzó gyűlölettel ítéli el azokat, akik örökösen a Holocausttal hozakodnak elő. A zsidó közösség évente ismétlődő megemlékezéseit, illetve a Holocaust témáinak sajtóbeli bemutatását úgy állítja be a cikk, mintha azok a nem zsidó közösség demoralizálását célzó propagandakampány részei volnának. Ami, úgymond, annál kifogásolhatóbb, mert a világ tetlenül nézi az utódállamokban folyó „népirtó politikát”, amely az ottani magyar kisebbség ellen irányul. Azzal, hogy a szerző egyenlőségjelet tesz a zsidók fizikai kiirtása, illetve a határon túli magyar kisebbségek kulturális és politikai megpróbáltatásai közé (ha mégoly keserves is a helyzetük), nyilvánvalóan azon van, hogy lekicsinyelje, eltorzítsa a Holocaust valóságát.⁵⁰

A Holocaust átfestése és eltorzítása különféle skinhead csoportosulásokhoz és neofasiszta szervezetekhez, pártokhoz fűződik, amelyek külföldi elvbarátaikkal összhangban működnek.⁵¹ A posztkommunista korszakban feltűnt, legádázabb antiszemita csoportok közé tartozik a Györkös István vezette Magyar Nemzetiszocialista Akciócsoport, illetve a Magyar Nemzeti Szövetség, amelyet az a Romhányi László irányít, aki egyúttal a leginkább zsidóellenes sajtóorgánumnak, a *Szent Koronának* is a főszerkesztője.⁵² A magyar politikai színtér egyik legújabb pártocskája a Szalasi-imádó neonáci, Szabó Albert vezette Világnemzeti Népuralmista Párt, amely miután 1994-ben a hatóságok feloszlatták, Magyar Népjelítési Szövetség néven szerveződött újjá.⁵³ E csoportok és pártok antiszemita, neo-